

Téma diplomové práce zjišťuje, jaký byl ruský vnitropolitický kontext eskalace vzájemných vztahů. Ověřuje tvrzení, že ukrajinské téma sloužilo v průběhu posledních dvou desetiletí ruskému politickému vedení k postupné vnitřní konsolidaci ruské společnosti, zaskočené rozpadem Sovětského svazu, a využití protiukrajinských historických narativů ruskou elitou proto lze interpretovat jako nástroj ustálení postsovětské ruské identity ve tvaru, který vyhovuje aktuálním zájmům ruského mocenského centra. Jakou roli hrála historická politika ve využití ukrajinského tématu k vnitřní konsolidaci Ruska práce zkoumá prostřednictvím rozboru argumentace představitelů Ruské federace vůči Ukrajině, a to od nástupu Vladimira Putina po ruskou invazi na Ukrajinu v roce 2022. Toto zkoumání předpokládá podrobnou teoretickou argumentaci, které věnuji první polovinu práce. Následně teoreticko-metodologická zjištění aplikuji ve druhé části práce při analýze projevů ruských reprezentantů, které dělím na následující hlavní analytické celky: vývoj rusko-ukrajinských vztahů na základě výstupů ruských prezidentů, ukrajinské téma a narativ dědictví *Velké vlastenecké války* a Rusko a Ukrajina jako *společný kulturní prostor*. Výsledky výzkumu diplomové práce potvrdily využívání ukrajinského tématu klíčovými představiteli Ruské federace k vnitřní konsolidaci ruské společnosti. Významnou roli přitom sehrála ruská historická politika. Vystoupení ruských prezidentů, články uveřejněné na webových stránkách státní nadace Russkij mir a projevy představitelů Ruské pravoslavné církve zřetelně instrumentalizovaly ukrajinské téma a dějiny v zájmu vnitřního zpevnění Putinova režimu. Činily tak v celém sledovaném období s výjimkou Putinova prvního prezidentství.